

In cases covered by sentence 1, no. 1, the foreigners authority shall ascertain whether the foreigner is obliged to attend on issuing the residence title.

(2) The obligation to attend an integration course shall not apply to foreigners

1. Who are undergoing vocational training or any other form of training or education in the Federal territory,

2. Who furnish evidence of attendance of comparable education measures in the Federal territory or

3. For whom attendance on a sustained basis is unfeasible or unreasonable.

(3) If a foreigner fails to meet his or her attendance obligation pursuant to sub-section 1 for reasons for which he or she is responsible, prior to extending his or her residence permit the competent foreigners authority shall inform the foreigner of the consequences of his or her breach of the obligation and of the failure to attend the integration course (Section 8 (3), Section 9 (2), nos. 7 and 8 of this Act, Section 10

(3) Of the Nationality Act). For as long as a foreigner fails to meet his or her obligation to attend an integration course in accordance with sub-section 1, sentence 1, no. 2, letter a for reasons for which he or she is responsible, the body approving the foreigner's benefits may reduce the benefits by ten per cent for the period of non-attendance, after being duly informed by the foreigners authority. In case of non-compliance with the obligation to attend, the prospective charge to cover costs may also be levied in ad-

vance in a single sum by issuing an official notice of fees.

#### Section 45. Integration programme

The integration course may be complemented by further integration measures, in particular migration advisory services. The Federal Ministry of the Interior or the body appointed by the said Ministry shall develop a nationwide integration programme which, in particular, shall identify the existing integration measures for foreigners and repatriates of German ancestry which are available from the Federal government, Länder, local government authorities and private organisations and put forward recommendations on the further development of the integration measures. The Länder, local government authorities, the commissioners of the Federal government, Länder and local government authorities for issues relating to foreigners and the Federal Government Commissioner for Matters Relating to Repatriates shall be involved in the development of the nationwide integration programme and in compiling informational materials on existing integration measures. Religious communities, trade unions, employers' associations, voluntary welfare organisations and other social interest groups should also be involved.

## Protocol d'actuacions per prevenir la mutilació genital femenina

**L**a mutilació genital femenina (MGF) és el nom genèric donat a aquelles pràctiques que impliquen l'extirpació total o parcial dels genitals externs femenins o altres agressions als òrgans genitals de les dones per raons culturals, religioses o d'altres amb finalitat no terapèutica.

La mutilació genital femenina es practica en vint-i-sis països africans i en alguns d'Àsia. Es desconeix el seu origen, però es considera que podria ser una pràctica mil·lenària sorgida a l'antic Egipte, prèvia al naixement i l'expansió de l'Islam, que es va difondre a través de la influència de la civilització egípcia. Tot i que algunes comunitats musulmanes, i d'alguna altra religió, la practiquen, es pot afirmar que no és un precepte islàmic, ni tampoc de cap de les religions principals.

A l'Àfrica subsahariana, l'ablació es practica a tota la franja del Sahel i va perdent força cap a la zona equatorial. A partir d'aquest punt ja no es practica, tret dels països de la zona dels Grans Llacs. La vinculació amb la tradició depèn més de la identitat ètnica que no del país al qual es pertany. A les zones on tradicionalment es practica, la mutilació genital obeeix a una qüestió de coherència de grup encara que, depenent de l'ètnia a la qual es pertanyi, tingui implicacions diferents. Pot ser un requisit ineludible per poder casar-se, per assolir una determinada posició o simplement per ser acceptada dins la comunitat, ja que amb la intervenció es creu que la dona aconsegueix netedat i puresa.

La mutilació genital femenina és, doncs, una pràctica cultural que es realitza en el context d'una comunitat i d'un grup, que la justifica en creences errònies des de molts diversos àmbits:

El costum i la tradició que determinen el rol de la dona dins la comunitat; el control de la sexualitat i el foment de la castedat -es creu que mitiga el desig sexual, garanteix la fidelitat i incrementa el plaer sexual masculí-; les funcions reproductives. Hi ha la creença que les dones no mutilades no poden concebre o que millora i facilita el part, -també es pensa que es pot arriscar la vida del nadó si aquest en el moment del part toca el clítoris; les raons d'higiene -la dona no mutilada és considerada bruta, i, per tant, la comunitat li prohibeix la manipulació de l'aigua i els aliments-; les raons d'estètica, ja que hom considera els genitals com una part mancada de bellesa i excessivament voluminosa; els motius religiosos -sovint es justifica la MGF emparant-se en la religió, apuntant que es tracta d'un precepte islàmic emanat de l'Alcorà (...)-.

Hi ha diversos tipus de mutilació genital femenina reconegudes per l'OMS: Tipus I.- Supressió del prepuci amb o sense supressió de tot o part del clítoris; tipus II.- Supressió del clítoris amb extirpació total o parcial dels llavis menors; tipus III.- Supressió de part dels òrgans genitals o tots i sutura de l'obertura vaginal i tipus IV.- Punció, perforació o incisió del clítoris i/o dels llavis. Estirament del clítoris i/o els llavis. Caute-

rització del clítoris i del teixit circumdant. Raspat del teixit que envolta l'orifici vaginal (talls de l'angurya) o tall de la vagina (talls del gishiri). Introducció de substàncies o d'herbes corrosives a la vagina per causar sagnat o amb la finalitat d'estrènyer el canal vaginal.

A Catalunya, la població de risc és originària bàsicament de regions on es practica el tipus I i el tipus II.

### Marc jurídic

La Convenció dels Drets de l'Infant de 20 de novembre de 1989 exposa que els estats que la subscriuen adoptaran totes les mesures eficaces i apropiades possibles per abolir les pràctiques tradicionals que siguin perjudicials per a la salut dels nens i les nenes.

La mutilació genital femenina és un delictes a Catalunya, com també ho és en molts països d'origen de les persones que la practiquen i on encara està estès aquest costum.

Es reconeix des d'aquí que per combatre la tradició és imprescindible el treball amb la comunitat a partir de la formació, la informació i la sensibilització tenint en compte no tan sols el marc legal que protegeix les víctimes, sinó, i sobretot, els perjudicis que aquesta provoca en la salut.

L'abordatge preventiu de les mutilacions genitals femenines ha de tenir en compte que la via judicial serà el darrer esglaó del procés i només s'utilitzarà en aquells casos en què les intervencions dels operadors implicats, reconeguts en aquest protocol, no hagin aconseguit les garanties necessàries.

Tal com ja s'ha apuntat, sempre serà molt millor que una família abandoni la pràctica per propi convenciment que per imposició legal, però quan arribi el moment en què una menor es trobi en situació de risc real, els drets d'aquesta i la seva integritat física prevaldran i es protegiran. Per aquesta raó, en l'àmbit proactiu, si el jutge ho estima pertinent, podrà adoptar les mesures cautelars necessàries per protegir la menor.

En cas que una menor hagi estat mutilada i, per tant, hi hagi una consumació d'una agressió constitutiva de delictes segons el nostre ordenament jurídic, cal procedir a efectuar la denúncia corresponent. La Llei orgànica 11/2003, de 29 de setembre, de mesures concretes en matèria de seguretat ciutadana, violència domèstica i integració social dels estrangers modifica l'article 149 del Codi penal i tipifica específicament aquesta pràctica.

*Article 149 Codi Penal: "2. El que causi a un altre una mutilació genital en qualsevol de les seves manifestacions, serà castigat amb la pena de presó de sis a dotze anys. Si la víctima fos menor o incapac, serà aplicable la pena d'inhabilitació especial per a l'exercici de la pàtria potestat, tutela, curatela, guarda o acolliment per temps de quatre a deu anys, si el jutge ho estima adequat a l'interès del menor incapac."*

*En cada cas s'haurà de veure si la mutilació que ha sofert una menor s'ha practicat aquí o a l'estranger, qui l'ha facilitat i qui l'ha practicat, la nacionalitat dels*

*autors materials i dels cooperadors necessaris. Però cal tenir present que amb la nova Llei orgànica 3/2005, de 8 de juliol, de modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial (LOPJ) canvien els criteris de competència territorial dels jutges espanyols. Així es preveu perseguir també la pràctica de la mutilació genital femenina quan el delictes s'hagi produït a l'estranger, sempre que els responsables es trobin a l'Estat espanyol. D'aquesta manera s'intenta aturar la pràctica que es podria produir quan la família va de vacances al país d'origen."*

El Projecte de Llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista, aprovat pel Govern de la Generalitat de Catalunya el 17 de juliol de 2007, estableix mesures per prevenir la mutilació genital femenina.

A l'article 4, s'estableixen les *Formes d'exercir la violència masclista i els àmbits de manifestació*, regula la mutilació genital femenina en l'àmbit social o comunitari, preveu:

*"3. d) Violència en l'àmbit social o comunitari. Comprèn, entre d'altres, les manifestacions següents: d.4. Mutilació genital femenina o risc de patir-la. Inclou qualsevol procediment que impliqui una eliminació total o parcial dels genitals femenins o en produint lesions, encara que hi hagi consentiment exprés o tàcit de la dona."*

Posteriorment, a l'article 71, es recullen les mesures que ha d'adoptar el Govern en prevenció de la MGF:

*"El Govern de la Generalitat ha d'adoptar les mesures necessàries per a:*

*a) Promoure la mediació comunitària en les famílies si existeix risc de mutilacions genitals. En aquests casos s'ha de procurar que en la negociació hi participin persones expertes, com també persones de les comunitats afectades per aquestes pràctiques, i assegurar l'actuació d'agents socials d'atenció primària.*

*b) Garantir mesures específiques per a la prevenció i eradicació de les mutilacions genitals femenines, impulsant actuacions de promoció de les dones dels països on es realitzen aquestes pràctiques i formant els professionals que han d'intervenir- hi.*

*c) Actuar en l'àmbit de la cooperació internacional per treballar des dels països d'origen per a l'eradicació d'aquestes pràctiques.*

*d) Comptar amb mecanismes sanitaris d'intervenció quirúrgica per poder fer front a la demanda de les dones que vulguin revertir els efectes de la mutilació practicada, així com mecanismes de suport psicològic, familiar i comunitari. En els casos de nenes i menors, i quan hi hagi risc per a la seva salut, les i els professionals han de poder comptar amb mecanismes que els possibilitin la realització de la intervenció quirúrgica."*